

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON /KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 086989 20 Kž
Novi Travnik, 19.01.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, Darmina Avdić i Zuhdije Ćosić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Samre Šiljak, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. A. zbog krivičnog djela paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, odlučujući o žalbi braniteljice optuženog Azijade Mujkić, advokata iz Zenice, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 086989 19 K od 08.07.2020. godine, primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, na sjednici vijeća održanoj dana 19.01.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba braniteljice optuženog M. A. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 086989 19 K od 08.07.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 086989 19 K od 08.07.2020. godine optuženi M. A. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo paljevine iz člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, te je za to krivično djelo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine. Pored toga optuženi je istom presudom obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 261,80 KM, dok je oštećeni A. S. sa imovinskopravnim zahtjevom upućen na parnicu.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavila braniteljica optuženog, advokat Azijada Mujkić iz Zenice, zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i troškovima postupka s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći uslovna osuda i što će se isti osloboditi troškova krivičnog postupka. Braniteljica je u žalbi tražila da se ona i optuženi obavijeste o sjednici vijeća.

Kantonalni tužilac nije podnio odgovor na žalbu branioca.

Obzirom da je braniteljica u žalbi tražila da ona i optuženi budu obaviješteni o sjednici vijeća, to je ista zakazana i održana dana 19.01.2021. godine na koju nisu pristupili uredno obaviještene stranke i braniteljica u čijem odsustvu je, sukladno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana sjednica vijeća.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osporavajući odluku o kazni braniteljica optuženog u žalbi navodi da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti koje se ogledaju u priznanju krivnje i ranijoj neosuđivanosti optuženog, te da kao olakšavajuću okolnost uopšte nije cijenio porodične prilike optuženog tj. da je otac jednog djeteta. S druge strane žalbom se tvrdi da na strani optuženog nema ni jedne otežavajuće okolnosti i da se takvom nije moglo cijeliti obmanivanje oštećenog kada su u pitanju novčana sredstva koja je optuženom stavio na raspolaganje, zaposlenje optuženog od strane oštećenog kao trgovca sekundarnih sirovina, te osiguravanje i smještaja optuženom i njegovoj porodici u D.V., jer je time prvostepeni sud prekoračio odredbe člana 245. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH koje se citiraju u žalbi, kao i to da oštećeni nije saslušan na glavnom pretresu, te konačno da su radnje koje čine obilježje krivičnog djela cijanjene i kod odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije, dakle da su se iste okolnosti dva puta cijenile. Kada je u pitanju odluka o troškovima postupka braniteljica smatra da su se trebale primijeniti odredbe člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH tako što bi se optuženi oslobodio obaveze naknade tih troškova, jer je nezaposlen i otac maloljetnog djeteta, te bi plaćanjem troškova bila dovedena u pitanje egzistencija tog djeteta. Zbog toga se žalbom predlaže kao naprijed.

Prednji žalbeni prigovori ocjenjuju se od strane ovog suda kao neosnovani kada je u pitanju pravilnost odluke o kazni, jer pri činjenici da je za predmetno krivično djelo zapriječena kazna od jedne do osam godina i da je optuženom, i pored tako relativno visoke zapriječene maksimalne kazne, izrečena minimalna propisana kazna onda su olakšavajuće okolnosti koje se ogledaju u priznanju krivnje i ranijoj neosuđivanosti optuženog u dovoljnoj mjeri došle do izražaja. Nasuprot tome, nema osnova za izricanje blaže kazne od minimalne zapriječene, a naročito ne za izricanje blaže vrste krivične sankcije odnosno za izricanje uslovne osude kao mjere upozorenja, kako se to žalbom predlaže, a iz razloga što okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud kao otežavajuće, suprotno žalbenim tvrdnjama, imaju takvo svojstvo. Naime, ponašanje počinioca prije izvršenja krivičnog djela se, u skladu sa odredbom člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, ima uzeti u obzir prilikom odmjeravanja kazne naročito ako je raniji život učinitelja u direktnoj vezi sa izvršenjem djela kao što je to slučaj u ovom predmetu na način kako to detaljno obrazlaže nižestepeni sud u posljednjem pasusu na 4. strani ožalbene presude. Time se želi kazati da i ovaj sud nalazi da motiv izvršenja djela, a to je pokušaj da se prikaže kako je novac, koji je optuženi od oštećenog dobio za rad, izgorio u požaru, a ne da ga je optuženi prokockao, jeste otežavajuća okolnost, pa kada se uz to ima u vidu da je oštećeni optuženom, pored zaposlenja i time egzistencije za njegovu porodicu, osigurao i besplatan smještaj, kako to sve proizilazi kako iz iskaza oštećenog tako i iskaza optuženog i njegove supruge kao svjedoka, onda se sve to pokazuje kao otežavajuće okolnosti koje ne opravdavaju blaže kažnjavanje od onog koje je izrečeno pobijanom presudom, tim prije što se naprijed olakšavajuće okolnosti ne mogu cijeliti kao naročito olakšavajući u smislu člana 50. tačka b) Krivičnog zakona Federacije BiH odnosno kao okolnosti koje ukazuju da se i ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja. S tim u vezi neosnovano se žalbom prigovora da otežavajuće okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud čine bitno obilježje djela i da su

iste dva puta cijenjene, jer te okolnosti (zaposlenje, osiguravanje smještaja i povjeravanje novca) nisu elementi predmetnog krivičnog djela, jer isto prema odredbi člana 301. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH čini onaj ko zapali tuđu kuću (kao što je to slučaj u ovom predmetu) ili drugu zgradu. Dakle, motiv ili odnos počinioca i oštećenog ne čine bitna obilježja krivičnog djela paljevine iz navedene zakonske odredbe, pa se te okolnosti mogu cijeniti prilikom odmjeravanja kazne. Konačno, neosnovano se žalbom prigovara da je prvostepeni sud kao olakšavajuću okolnost propustio cijeniti činjenicu da je optuženi porodičan i otac jednog maloljetnog djeteta, jer obzirom na prirodu krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim osporenom presudom to ne predstavlja olakšavajuću okolnost.

Isto tako, neosnovana je žalba braniteljice i u dijelu koji se odnosi na odluku o troškovima krivičnog postupka kada se ima u vidu da je optuženi, kako se to vidi iz zapisnika o razmatranju izjave o priznanju krivnje, poučen kako može biti obavezan i na naknadu troškova krivičnog postupka i da je optuženi i nakon toga ostao kod priznanja krivnje, te da ukupni troškovi na koje je optuženi obavezan u iznosu od 261,80 KM nisu tako visoki da bi njihovim plaćanjem zaista bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog kao i osoba koje je on dužan da izdržava da bi se po tom osnovu primijenila odredbe člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH koja predstavlja i predviđa izuzetak od primjene odredbe stava 1. istog člana prema kojoj se optuženi, kada ga sud oglasi krivim, ima obavezati i da naknadi troškove krivičnog postupka. Ovo posebno kada se ima u vidu način na koji je optuženi potrošio novac koji mu je od strane oštećenog povjeren u radu, kao i visina tog novca.

Zbog svega naprijed navedenog žalba braniteljice se ocjenjuje kao neosnovana, te je istu kao takvu bilo nužno odbiti primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničar
Samra Šiljak

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.